

legeretforsamlingen til Beslutning før dens Ikrafttræden. I Artikel 15, hvor det siges, at det udøvende Raad »kan« forelægge Stridigheder for Delegeretforsamlingen paa Anmodning af den ene Part, mener man, at der kunde sættes »bør« i Stedet for »kan«. Man forudsætter, at de Regler for Arbejderlovgivning og Omsætning, der maatte blive gennemførte i Henhold til Art. 20 og 21, tænkes besluttede af Delegeretforsamlingen. Ligeledes mener man, at Valg af Generalsekretær og Sanktion af Sekretariat kunde henlægges til Delegeretforsamlingen.

Man udtaler sin Glæde over de i Artikel 8 indeholdte Krav om en vidtgaende Indskrænkning af Rustningerne og sit Ønske om, at Gennemførelsen deraf maa blive saa fuldstændig og Kontrollen med Gennemførelsen saa effektiv som paa nogen Maade mulig. Man haaber, at Overvejelserne med Hensyn til privat Vaabenfabrikation maa føre til Forbud mod denne.

Man kunde ønske, at der oprettedes en særlig Forligsinstitution svarende til den særlige internationale Ret, der oprettes i Henhold til Artikel 14 (jfr. det nordiske Forslag).

I Art. 16 efter første Stykke »Forbundsoverenskomsten« ønsker man tilføjet: »Dog skal Stater, hvis Medvirken til militære Foranstaltninger man maatte ønske, tilkaldes til Forhandlingen derom og deltage i de Beslutninger, som i den Anledning maatte blive truffet. Ved Beslutningerne om, hvilke Stater det skal overdrages at tage Del i saadanne Foranstaltninger, tages Hensyn til de særlige Vanskeligheder, som Deltagelse deri maatte kunne bringe Stater, der efter deres geografiske Beliggenhed og militære Styrke i det givne Tilfælde er farligere stillet end andre Stater. Naar Foranstaltninger til Gennemførelse af Forbundets Regler er bragt til Udførelse, fordeles de dermed forbundne Omkostninger af enhver Art forholdsmæssig paa alle de i Folkenes Forbund deltagende Stater.« —

Fra Schweiz er der fremsat Forslag om, at Stater, der ved deres Historie og Fredspolitik giver Garantier for Alvoren af deres Ønske, skal have Adgang til at erklære sig *permanent neutrals* med den Virkning, at deres Territorium selv i Tilfælde af Kampe, der staar i Forbindelse med Folkeforbundets Indgriben, skal være ukrænkeligt, og at de ikke deltager i Udførelsen af Forbundets mulige Tvangsforanstaltninger. Ligeledes har Schweiz ud-

talt Ønsket om, at Stater, der ikke hører til de i det udøvende Raad repræsenterede Stater og ikke har afgivet en almindelig Erklæring om Beredvillighed til at deltage i Anvendelse af militære Tvangsmidler, ikke uden eget Samtykke skal kunne forpligtes til i givet Tilfælde at være delagtig deri.

Man skal ikke paa nærværende Tidspunkt udtale sig om Enkeltheder i dette Forslag; maaske kunde den i den sidste Del deraf foreslaaede Fritagelse for Anvendelsen af militære Tvangsmidler begrænses til kun at gælde i Tilfælde, hvor Beslutning om Indgriben ikke var truffet af Delegeretforsamlingen med Enstemmighed, bortset fra de i Striden indviklede Parter, og maaske kunde den gælde ogsaa andre Tvangsmidler. Til saadanne Enkeltheder vil man ikke kunne tage Standpunkt, og der er i det hele ikke truffet Bestemmelse om, hvorvidt Danmark, hvis der aabnes den af Schweiz ønskede Adgang til at erklære sig permanent neutral, vil benytte sig af denne; det maatte i sin Tid afgøres af den danske Regering og Rigsdag, — men i alle Tilfælde ønsker man, at Muligheden for en saadan Ordning holdes aaben. Dels ønsker man at støtte en anden lille Stats Krav om at bevare Retten til at indtage samme Stilling som hidtil, dels finder man det i det hele berettiget, at der bevarer Adgang til en saadan Ordning. — Ønsket derom beror ikke paa en Tilbøjelighed til at unddrage sig sin Del af de fælles Ofre; alle Stater maa selvfølgelig bære deres Del af de Omkostninger, Forbundets Indgriben i givet Fald maatte medføre. Men man finder, at det meget vel kan forenes dermed, at de mindre Stater ikke alle er forpligtede til at tage direkte aktiv Del i Forbundets Indgriben som Politimyndighed overfor Magter, der maatte bryde dets Love. Ved saadan Indgriben vil det altid være de større, toneangivende Magter, der har den afgørende Indflydelse, ligesom det vil være de større Magters militære Styrke, der vil være af Betydning for Gennemførelsen, medens den Fare, en mindre Magt kan blive udsat for, vil være meget større. Man er klar over, at Vanskelighederne for de mindre Stater, som man ved disse Tilføjelser ønsker at begrænse, væsentlig vil bestaa i en Overgangstid, indtil Folkenes Forbund har vundet sin fulde Udvikling. Men man kan ikke være blind for, at de Regler, der nu opstilles, i første Række vilde gælde denne Overgangstid.